

Валізка з книжками



ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ЗА КНИЖКОЮ
«МОЯ НАЙТИХІША КНИЖКА»
ГАЛИНИ ТКАЧУК



ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДУ

ВІК УЧАСНИКІВ: 6–8 РОКІВ

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ ЗАХОДУ: ОПТИМАЛЬНО – ДО 15

ТРИВАЛІСТЬ: 50 ХВ

Опис: «Моя найтихіша книжка» – це ілюстрована історія про дівчинку та її маму, які дуже любили і цінували котів, а ще тишу. І єдине місце, де вони могли знайти цю тишу – бібліотека. Мама в бібліотеці працювала, а дівчинка – поринала у неймовірний фантастичний світ книжок.

Ключові слова: Пригоди, тиша, читання, захоплення.

Формат заходу: 1) Дорослий читає учасникам заходу історію про дівчинку та її маму, вони разом розглядають та обговорюють ілюстрації й зміст прочитаного;

2) Після цього учасники роблять паперових котів, оскільки поруч із дівчинкою з книжки завжди були коти;

3) Знайомство з бібліотекарем, екскурсія бібліотекою, під час якої дітям показують яскраві книжки із неймовірними світами.

Коментар про формат: Дорослий читає історію сторінка за сторінкою. До кожного розгортку є додаткові запитання для обговорення. Запитання побудовані за таким принципом: спершу потрібно прочитати текст на зазначеному розгорті, а потім поставити запитання чи виконати завдання.

Мета заходу: Прочитати історію про дівчинку та її маму; простежити, чому дівчинка і мама так люблять тишу; розглянути ілюстрації як невід’ємну частину історій; побачити, що у тиші дівчинка може зосередитися на читанні, і саме читання відкриває для неї фантастичні та неймовірні світи для подорожей; зробити паперового кота, щоби відчувати себе героєм чи героїнею книжки; познайомитися з бібліотекою як із місцем, де на полицях ховаються неймовірні світи та пригоди.

Додаткове устаткування:

1. Для відтворення звуків другого розгортку: наливати воду у чашку; гортати товсту книжку; приготувати: аркуш і олівець, щоби намалювати кота, дерев’яні/пластикові кубики, ліхтарик (щось, що клацає), подушку;

2. Кольоровий папір та фломастери – для виготовлення котів за схемою.

Підготуйтеся до заходу:

1. Прочитайте історію та дидактичні матеріали для проведення заходу.
2. Знайдіть та підготуйте додаткове устаткування, зверніться по допомогу до бібліотекарів, разом з якими проводите захід.
3. Ознайомтеся із загальними рекомендаціями для проведення заходу.

Запрошення до читання: Сьогодні ми поринемо у неймовірну пригоду – у світ книжки сучасної української письменниці Галини Ткачук. Ця історія називається «Моя найтихіша книжка». Але що це означає? Як книжка може бути найтихішою? Невже вона тихіша за всі інші книжки? Її сторінки перегортаються зовсім безшумно? Уже незабаром ми з'ясуємо це. Почнімо з обкладинки. Хто у нас тут? *(Розглядаємо обкладинку: чорний кіт з жовтими смужками, дівчинка з веснянками, інші деталі.)* Рушаймо у пригоду!

Сторінка	Запитання від дорослого	Орієнтовні відповіді та запрошення до діалогу
Форзац	<p>Наша пригода починається з форзацу! І першим у майбутню захопливу історію заходить хто?</p> <p>Правильно! Першим у книжку заходить кіт, а за котом у цю книжку заходимо й ми!</p>	Кіт!
1	<p>Проходимо по підвіконню, де на першому (технічному) розгорті бачимо дві рослини. Це не дикі рослини, а кімнатні: це означає, що ця історія привела нас до когось додому.</p>	

2	<p>Дівчинка каже, що любить мовчати, але її все одно оточує світ різних звуків. Які звуки видають предмети навколо?</p>	<p>Учасники перераховують звуки. За можливості варто разом з ними зосередитися на тому, щоби їх відтворити і почути.</p> <p><i>Коли наливаємо у чашку воду, або ставимо її на стіл. Коли гортаємо книжки – шелестять сторінки. Коли малюємо кота, то олівець шкрябає об папір. Коли складаємо кубики, то вони вдаряються одне об одного, коли вмикаємо ліхтарики, то клацає перемикач. Коли гойдаємося на конику, то він відштовхується від підлоги та приземляється на неї. Якщо гладимо кота, то він може нявчати. Звук, коли збиваємо подушку.</i></p>
3	<p>Різні звуки оточують дівчинку. Назвімо її, наприклад, Галинка, адже вона дуже схожа на авторку книжки, письменницю Галину Ткачук. Які звуки оточують дівчинку Галинку?</p> <p>Які шуми зазвичай оточують вас? Давайте пригадаємо: що зазвичай шумить навколо нас, коли ми прокидаємося? <i>(Варто уникати формулювань про дім, а заміняти: місце, де ми живемо, місце, де ми прокинулися, місце, де ми їмо.)</i></p>	<p>Шум води і татів спів, а ще стукіт ножиць, коли той стриже нігті; гучна музика старшого брата; крики молодшого брата.</p>

4	<p>Поки мама і дівчинка взуваються, давайте розглянемо простір навколо. Які деталі ми встигаємо помітити у коридорі?</p> <p>Давайте порахуємо котів на ілюстрації. Де зображені коти?</p>	<p>Учасники називають деталі. А ще ми помічаємо, що Галинка страшенно любить котів!</p> <p>На вазоні, у руках, на малюнку.</p>
5	<p>Галинка і мама вирушили у місто, а у місті – безліч різних звуків. Давайте уважно розглянемо ілюстрацію – які шуми наповнюють це місто?</p>	<p>Учасники називають шуми.</p> <p><i>Машина сигналить, а ще різко гальмує; авто їде; старенький дідусь стукає об асфальт своїм патичком, а ще кашляє; рудоволоса пані голосно розмовляє по телефону; музикант у вікні грає на барабанах; у чоловіка в кепці дзвонить мобільний телефон; котики у вітрині стукають лапками об шибку.</i></p>
6	<p>Як ви думаєте, у яке таємне місце йдуть мама та дівчинка?</p>	<p>Учасники висловлюють свої припущення. Розгляньте уважно ілюстрацію: що написано на табличці у вікні? Бібліотека!</p>
7	<p>Ви вже здогадалися, що таємне місце, куди збиралися і потім пішли Галинка і мама, – це бібліотека. Якими є ознаки бібліотеки?</p>	<p>Учасники називають ознаки. Зокрема, у ній затишно, тихо, тепло, багато книжок, є м'які куточки, де можна усамітнитися.</p>

	<p>Якщо ви у бібліотеці: Роззирніться навколо – яка вона, бібліотека? Якщо ви не в бібліотеці: Заплющте очі та пригадайте бібліотеку – яка вона?</p> <p>Хто знає усе-усе про бібліотеку і може відповісти на всі наші запитання?</p> <p>Чим бібліотекарка Ганна Яківна нагадує дівчинці Галинці велику сіру кицьку?</p>	<p>Учасники називають аудіо-, тактильні, візуальні, нюхові асоціації.</p> <p>Бібліотекар_ка!</p> <p>У неї об'ємний, пухнастий светр.</p>
8	<p>Дівчинка Галинка прямує між рядами книжок та дістає ті книжки, які їй подобаються: великі й менші, з яскравими ілюстраціями та з великою кількістю тексту. Якби ви опинилися на місці Галинки, то яку книжку дістали б із полиці?</p>	<p>Учасники називають улюблені книжки або ті, які здаються їм цікавими.</p>
9	<p>А тепер давайте всі разом заплющмо оченята. Всі-всі й не підглядаємо. Заплющмо й уявімо все те, що бачить Галинка. Чуєте плюскіт хвиль, які розбиваються об берег? Чуєте гул вітру? <i>(Відтворіть разом з дітьми ці звуки.)</i> Уявімо тепле кубельце ховрахів і потріскування вогню в печі. А тимчасом на вулиці зима – скрипить мороз, завиває вітер. А зараз уявімо, що ми у весняному лісі – які шуми лісу ми можемо пригадати? Шелестіння листя дерев, дзижчання бджілки, спів (ку-ку) зозулі, плюскіт водички у річечці. А тепер уявімо кімнату, в якій від нас сховалася чорна кицька.</p>	

	<p>Невже її зовсім не чути? Можливо, є якісь звуки, що її видають? Нявчання, стукіт лапок, шкряботіння кігтиків. (Якщо потрібно зупинити дітей, бо вони занадто голосно «відтворюють» звуки природи, то зробіть це також у межах цієї гри. Наприклад, кубельце ховрахів затихає або «вітри заспокоюються», а дівчинка рухається далі.)</p> <p>Повертаємося назад на свої місця, розплющуємо оченята. Вам сподобалася пригода? А що це була за неймовірна пригода? Як дівчинці вдалося побувати у стількох різних місцях? Усе це – завдяки книжкам.</p> <p>Розгляньмо уважно ілюстрацію на розгорті – чи впізнаєте книжку, яку читає дівчинка? Це також книжка письменниці Галини Ткачук.</p>	
10	<p>Галинка розповідає нам: «Я люблю читати тільки в тиші». А чому для дівчинки так важливо бути у тиші?</p>	<p>Учасники висловлюють свої припущення. Зокрема, щоби зосередитися, щоби нічого не відволікало від мандрівки сторінками.</p>
11	<p>Дівчинка і мама беруть із собою повні рюкзаки тиші. Як можна виміряти тишу? Як можна показати тишу?</p> <p>Окрім тиші, на цих сторінках також дуже багато котів. Знайдіть та порахуйте їх усіх!</p>	<p>Учасники висловлюють свої припущення, пантомімою показують тишу. 5 котів.</p>

	<p>А якщо на картині є річки й галявини, гори і ліси?</p> <p>Давайте додамо кольорів натюрморту, портрету й пейзажу.</p>	<p>Це пейзаж.</p>
12	<p>У мами і доньки є свій секрет. І сьогодні ми про нього дізналися. То що ж це за секрет?</p> <p>Найбільше у світі Галинка любить читання і котів, тож давайте ще раз знайдемо кожну пару вух на цьому розгорті.</p>	<p>Вони ходять у місце, де можуть побути в тиші та зосередитися.</p> <p>4 коти.</p>
13	<p>Ми здійснили цілу подорож від дому до бібліотеки й назад разом із Галинкою, яка довірила нам свій секрет. Давайте попрощаємося з Галинкою!</p>	<p>Учасники махають, дають Галинці «п'ять» тощо.</p>
Форзац	<p>Ми заходили у цю історію разом із котом, тож і виходимо із цієї книжки також разом із ним.</p>	

Завершення читання: Сьогодні ми прочитали книжку, яка називається «Моя найтихіша книжка». У нас є 10 пальців, тож назвімо на кожен палець характеристику того, про що ця книжка (*Учасники називають і загинають пальці обох рук: 1. про дівчинку Галинку та її маму, 2. про дівчинку Галинку та її любов до котів, 3. про секрет маму і Галинки, 4. про звуки, які оточують дівчинку, коли вона вдома, 5. про шум вулиці, 6. про добру бібліотекарку, яка підтримує любов дівчинки і маму до читання, 7. про те, що книжка – це пригода, у яку найкраще вирушати у тиші, 8. про бібліотеку як найтихіше місце, яке може уявити Галинка, 9. про те, що тишу можна забрати з собою, 10. про кота, із якими ми заходимо і з яким виходимо з історії.*)

Творче завдання: Ми з вами з'ясували, що Галинка дуже любить котів, і вони оточують її завжди і всюди. Тож зробимо й ми собі котів! (Робимо котів з паперу за схемою.)

На завершення: Сьогодні ми з вами, як і Галинка з мамою – в бібліотеці, де є дуже багато різних книжок: товстих, тонких, з ілюстраціями та схемами. Тож давайте відкриємо для себе світ цієї бібліотеки. (*Знайомство з бібліотекарем, екскурсія бібліотекою, під час якої дітям показують яскраві книжки із неймовірними світами.*)